

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

LXVIII. Praeceptum Karoli Regis, quo villam vocatam ad illum brogilum
confert & donat monasterio Fossatensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

LXVIII.

Preceptum Karoli Regis, quo villam vocatam ad illum brogilam confert & donat monasterio Fossatiensi.

An. 845.
Ex charta
monasterij
Fossatiensi.

IN nomine sancte & individue Trinitatis. Karolus gratia Dei Rex. Cum locis divinorum mancipatis ob divinae servitutis amorem opem congruam ferimus, & regum morem decenter implenus, & id nobis profuturum ad alterna remunerationis premia capessenda veraciter credimus. Itaque notum si omnibus sanctae Dei Ecclesie fidelibus & nostris praesentibus auge futuris quia venerabilis vir Ingelbertus monasterij Fossati Abba ad nostram accedens sublimitatem, ad memoriam celstitudinis nostrae reduxit qualiter Dominus & genitor noster p[re]ce recordationis Augustus Hludovici quandam villam que vocatur ad illum brogilum ad admonitionem seu deprecationem Aldrici Cenomanensis Episcopi matris Ecclesie ejusdem civitatis in honore gloriosorum martyrum Christi dicatae Gervasio & Protasio imperiali autoritate reddideris seu restitueris, ea videlicet ratione ut ab amore Dei & ejusdem genitoris nostri anima remedium regularis normae inibi constitueret habitationes & monachici ordinis aggregaret habitatores; ac proinde per licentiam ejusdem Domini Imperatoris idem Aldricus Episcopus praeatum reverendum Abbatem Ingelbertum precatus est ut sibi commodaret monachos qui secundum patris Benedicti institutionem docerent hujus seculi periculum evadere ipsius doci monachos. Sed quia variis mundi emergentibus calamitatibus rara voluntas raraque devotione genitoris nostri de premiso loco non plenarium obtinuit effectum, placuit clementia nostra eandem villam a potestate sanctorum praescriptorum martyrum commutare seu concambiare, suprataxato que Fossato monasterio regaliter conferre seu delegare, scilicet ut prae nominati Abbatii prae nominati monasterij religiosorum vitorum studio plenarium effectum prae notata piius mihi genitor nostri obtineat devotio. Quocirca hanc prae clementia nostra regalem praeceptionem fieri iussimus, per quam cum suis appendicis memoratam villam que dicitur ad illum brogilum plerunque dicto monasterio Fossato in honore sancte Dei genitricis Mariae sancteque Petri Apostolorum principis struendo pleniter conseruimus & regaliter firmamus; scilicet ut sicut supra significavimus, profit ad salutem anime genitoris nostri, monachorum ibi fiat congregatio, regularisque fervetur perennibus temporibus religio, nihilque ab eadem villa, quam deinceps volumus vocari monasterium sibi dominici, aut in qualibet alia parte requiratur aut exigatur; sed quicquid exinde * fiscus spe- tare potest, in honestatibus ejus loci seu Fossati monasterij, cui eundem locum conjungimus, proficiat in augmentum, cum stipendiis monachorum eundem locorum profit in adjutorium, & anime memorati Domini genitoris nostri Augusti Hludovici praeferet remedium. Vnde etiam obsecramus omnes quoque post nos in regni hujus

Appendix

gubernatione divina pietas subrogaverit ut ita hanc p[re]ce devotionis nostram imprevaricabilem servent autoritatem veluti sua p[ro]ia iura ab ipsi statuta post se observati voluerint. Quam denique serenitatis nostrae autoritatem, ut pleniorum semper in Dei nomine obtineat firmitatem, more regio manu propria subter firmavimus & de anulo nostro signari jussimus.

Signum Karoli glorioissimi Regis.

Aeneas Notarius ad vicem Hludovici recognovit.

Data v. Idus Octobris Indictione v. 111. in anno v. 1. regni Karoli glorioissimi Regis.

Actum in villa Rausiaco in Dei nomine feliciter. Amen.

LXIX.

Donum monasterio sancti Mauri super Ligerim factum ab Anouwarecho Britone anno DCCCXLVII. cuius mentionem facit Odo in libro de miraculis sancti Mauri cap. 8.

Qvicunque fidelium de propriis facultatibus Ecclesiae Dei locupletat ubi[que] servorum Dei donat, ab eodem largissimo retributore præmia recipiet eterna. Idecirco ego in Dei nomine Anouwarech Britannia provintia ortus, que mihi à Deo revelata sunt pandere vole fidelibus. No[n]t quadam, dum lectulo quiescerem, mihi præceptum est per visionem ut ad monasterium sancti Mauri pergerem, quod situm est in pago Andegavense super fluvium Ligerem. Quo in loco dum venissem, & pro peccatis meis preces fundarem, fratreque vespertinam sinaxim celebrarent, per fenefram vidi ab australi parte altaris angelum ingredi. Hunc sequebatur vita venerabilis præfectoris habitum Diaconi, qui una cum angelo ante altare stetit; convertensque se ad chorum, expansis brachis iterum se convertebat ad angelum, quasi offerret munera orationum. Angelus autem ab eo suscipiebat, & Deo præsentabat. Finita vero oratione à sacerdote, angelus vissus est per fenefram orientalem exire. Diaconus vero ad me venit, & haec verba dixit: Sepe huc venio, & quod vidili facio. Ego vero confidens per merita sancti Mauri peccatorum veniam consequi, trado ad eundem locum in quo hoc vidi, hoc est, ad Glandifolium, partem mea hereditatis quam habeo in Britannia, hoc est, terram que dicitur Anast, cum Ecclesia sancti Petri nomine fundata, & capellas eidem Ecclesiae subiectas, excepta Ecclesia que est sita in villa que dicitur Mirhenella sacra in honore sancti Martini. In haec hereditate quam dono Deo & sancto Mauro Comes neque Vicecomes nec illa secularis persona aliquam consuetudinem accipit, sed nec Episcopus in Ecclesiam præter synodalem paratam, hoc est, duos solidos. Donum autem hujus rei est hac bibliotheca veteris ac novi testamenti. Hoc autem donum mei supradicti alodi Anast si quis sancto Mauro quoque modo abstulerit, pertinet anathematem damnatus pereat in æternum. Amen. Actum mo-

Ex recto
codice
bibliotheca
regia.